

Čemer

Na staklu se mogla
namirisati prašina,
prašina je mogla otvoriti prozore,
prozor je mogao harmonično zaškripiti.

On je nogama šaputao daskama,
stvarajući ritam ili poziv upomoć
da je bio bos,
možda bi se i našpranjio.

Gledao je u sliku kamina
i sjedio na kartonskoj kutiji
u sobi sa šupljim zidovima
u koje se lako zavuče čemer.

Petrolejka u obliku pješčanog sata
pokazivala je na sjever stola,
mrvice kruha poskakivale su
pod vrućim bičevima izdaha.

Melankolija nije čitala s usana,
nego s izrezbarenih zidova
s kojih su rimske brojke
vječito nešto odbrojivale.

Ugledao me kako bilježim
njegove teške treptaje
dok je okretao mjedenu žlicu
tražeći sjajniju stranu.

Samo je mahnuo rukom
i zatvorio vrata kopcima.
Njegovo letargično postojanje
na tren mi se učinilo uvredljivim.

Tin Frel